

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre . . . . . 12 kor.
Fél évre . . . . . 6 kor.
Negyed évre . . . . . 3 kor.

Egyes szám ára . . . . . 12 fillér.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvényben részesülnek.

Nyílt tér szora 40 fillér.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség

és
Kiadóhivatal:

Földes Ede

könyvkereskedése

Bethlen-utca 2. sz. alatt,

hova ugy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bementesen küldendők

Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szell Kálmán.

(T. B.) Nap nap után elnéztem Magyarország miniszterelnökét, a mint hatradólve bársonyszékében, nyugodt figyelemmel hallgatta az obstrukció szónokainak beszédeit. Elég fájnos, hogy e beszédek legnagyobb része igazán nem érdemelte meg a figyelmet, mert Gabányi „czollstokkos oratóját”, Lengyel Zoltán és társai elaposított s egy-egy vaskos, de rég ismeretes ötlettel „fűszerezett” beszégetéseit valóban csak egy oly csodálatos hidegvérrel és türelemmel megáldott államférfi hallgathatta végig az unalom és a bosszankodás minden legkisebb jele nélkül, mint Szell Kálmán, példát adva ezzel pártjának is, melynek soraiból Nagy Ferencz remek beszéddel próbálkozott kellő mederbe terelni a szerte csatangoló diskursusokat a parlamentáris magas színvonal megőrzése érdekében, de siker nélkül.

Azon beszédekkel, melyek az ellenzéki lapok úrviradalmos leírásai szerint napnál fényesebben bebizonyították, hogy a miniszterelnök az ő nyájás és konziliáns modorával elárulta a hazát, becsapta Kossuthot, Komjáthyt, Pichlert, Visontait s általuk az egész szélső balt, egy hatalmas válaszal f. hó 19-en igazán végzett Szell, oly fényesen mutatva be tájékoztatásukat, félreértésüket és — Kossuthot kivéve — vádaskodási viselkedésüket, hogy méltán ragadta általános lelkesedésre a szabadelvű pártot.

Lehetetlen e beszéd igazságait, egyenes logikáját, és minden személyeskedést kerülő simasága dacára igazán lezúzó hatását eltagadni. És valóban mullatságos nezní a kiujkban mást tenni nem képes ellenzéki lapok vergődését, melyek csak azt kiabálják: üres beszéd, üres beszéd.

Az „Egyetértés” például azt mondja: „leszámitva az 1899. XXX. t.-cz. értelmezésére vonatkozó, szertelen részletességig menő polemikus fejtegetéseit, meg a hirtelt pártközi paktumra vonatkozó vitaközösait és a nemzetiségi politikáról, meg a kormány szociál politikai tevékenységéről dicsekedő (?) hangon főlemle-

getett holmi kicsinyességeket: Szell Kálmán ugyszólván semmit sem mondott.” Csodálatos! Két hét óta ezeket a kicsinyességeket éppen nem tartott dolgokat igyekeznek Szell fejéhez vágdosni s a mikor egy 3 óráig tartó fényes beszédben igazán végzett ellenfelei kicsinyes okoskodásával s visszaveri teljesen támadásaik szertelenségét, akkor, a helyett, hogy védekeznek Szell érvei ellen az ellenzék nagylepedős lapja — tehetelen düheben azt hánytorgatja fel, hogy miért nem beszélt a civillistáról, a katonai javaslatokról a gazdasági kérdésekről? stb. Mert igaz ugyan, hogy a civillistáról, meg a katonai kérdésekről törvényjavaslatok vannak beadva, sőt a pénzügyi és vederőbizottság tárgyalja is ezeket előkészítésképpen, tehát bő alkalom lesz beszélni mindezekről akkor, midőn a Haz tárgyalásra tüzi ki, de hát az ellenzék olyankor is szeret beszélni nemely dolgokról, csupa kellemes idővesztegetésből, a midőn felettük határozni nem lehet, mert nincsenek napirenden. Ezekről tehát majd akkor beszél Szell, ha időserű lesz. Mert megfelelt Kossuthnak, ki azt állította, hogy az 1867. évi törvényhozás rosszul értelmezte a pragmatika sanctiot, mert az nem állapított meg közösséget Magyarország és Ausztria között. Szell ellenben az 1723. II. t.-czikkel az 1848. orsz. gyűlés törvényeinek bevezető részével, az akkori orsz. gyűlés feliratával s az 1867. XII. t.-cz. 5. §-nal igazolta hogy a közös viszonyok s ebből folyólag a védelem közösgének elve nem újabb keletű találmány.

Megfelelt Komjáthynek, ki Szellnek a nemzetiségekkel szemben való elnéző politikáját akarta bizonyítani olyan adatokkal, melyeket a tenyék hű felsorolásával könnyű volt szet funi s hiába szolott közbe Komjáthy hogy ő nem akar gyanúsítani, csak erős kitételekkel él Szell méltán mondhatta neki is, másoknak is, hogy ha valami támadó, vagy gyanúsító dolgot hoz fel valaki azt ne hiszékenységre alapítsa, hanem előbb utanjárással győződjék meg annak alposságáról.

Vázsonyi Vilmos, az egyetlen demokrata-párti képviselő, megtámadta Szell, hogy nem terjeszti elő a par-

lament reformot és nincs érzéke a szociális kérdések iránt. Eltekintve attól, hogy az ellenzék 3 hónapig keresztül a költségvetési törvényt szokta agyon beszélni, s most ugyanezt teszi az indemítási javaslattal is, minek az az eredménye, hogy kimeríti az érdeklődést és kifárasztja a törvényhozásban s a miniszteri adminisztrációban eléggé elfoglalt kormányférfiakat. Valóan elég hosszú sorát látjuk 1899. óta a szociális és humanus irányú törvényeknek, s bizony sokkal helyesebb volna, ha azok életbe léptetése és helyes alkalmazása körül tennének jó szolgálatot az illetők a nép javára.

Legérdekesebb volt — s ezt jó lesz minden politikusnak megolvasni — Szell beszédének ama része, melylyel beigazolta, hogy az 1899. XXX. t.-cz. értelmében 1907-ig fennáll Ausztriával a vámközösség, s hogy e tekintetben a törvény tárgyalása alkalmával nem volt kétség, idezte Polonyi Géza beszédéből ezt a passzusa: „Őszintén megvallok valamit, a mit ellenzéki ember meg nem tett miniszterelnöknek: hogy én a közösgének 1907-ig való kitolásában az osztrák kormány fiaskóját látom.” Ehhez még hozzá fűzhetjük, hogy maga Justh Gyula, az ellenzék e kiváló tagja és a paktumban is egyik főrészes, kijelentette magán beszégetésben, miszerint világosan, felremagarázhatatlanul tudva volt előttük 1899-ben, hogy a törvény szerint a vámközösség 1907. évig terjedőleg igen is fenn fog állani. Természetesen a viszonyosság alapján azon megszorító feltételekkel, melyeket Szell maga vétetett be a törvénybe.

Az ellenzéki lapok persze kicsinylőleg szóáradatnak, böbeszédű arationak nevezik Szell hatalmas beszédét, mely pedig lehető előzékenységgel vette figyelembe a két hetig tartó ellenzéki szóözön támadásait. Természetesen, ha Szell nem lett volna ily figyelmes s ha igazán jóindulatú politikus módjára nem az eszme helyes tisztázása lett volna a cselja, akkor készen lehetünk volna a másik ellenzéki vádra is: bezzeg nem mer, mert nem is tudna megfelelni Kossuth, Komjáthy

TÁRCSA.

Sányi balesete.

Irta: Zsoldos László.

Gyertyám, e különös jóság, mint a kiváncsi gyermek, előrenyújtott nyakkal, szinte kapaszkodva állt előttem az íróasztalon es sandán írásomba kukkantott:

— No, kedves úr, nem akarodzik írni?

Én, a ki már ösmerem e hosszú stearin kotnyeles természetét, felig bosszusan, felig nevetve pihhentetem feleje, hogy ne fecsejjen, mert elfurom.

Ó azonban lángnyelvét öltözte ki rám, s — lehet, hogy tévedek — de nekem úgy rémlik, nevetett:

— Haha, tekintetes úr! Haha! Hat minek ez a finyáskodás, a mikor tudom, ugyis ram szorul. Lásna, én jó fiu vagyok, s ha megigeri, hogy nem fuj el, most is elmondok magának egy mulatságos történetet. De, — ismételte bizalmatlanul — de ne fújjon el!

Vállat vontam.

Ó ezt biztató jelnek vette, s reszkető nyelvet ide oda nyujtogatva, petyegni kezdett.

Nagybátyám — szolott — Nagykanizsán szolgált egy odaváló gazdag uriember házában. Jó állása volt; a nagy csillárban volt a nagy szalóban. Gazdájának, a kit Miklosnak hívtak, sok mindenén kívül volt egy pompásbirtoka Zalavármegyében, ami testvérek közt megért százezer forintot; volt ezenkívül vagy százezer foitnt készpénze s egy leánya: egyetlen gyermek. Jolánnak hívták de, a mint szelöltetéskor néha a verebek csiripeléséből kivettem, szelplős Jutkanak is neveztek a vátosban. Tudniillik, hogy nagyon szelplős

volt szegény, a mi, kivált nyáron, még a rizspor s más szepitőszerek alól is kiütődött az arcán. Én nem sokat értek a hasonlatokhoz, de egy izben a mikor a konyhára vittek, láttam mozaikot, s ugy kepelem, a kisasszony arca is olyan lehetett.

Hanem az nem volt baj, — magyarázta nagybátyám, — mert Miklós ur, a tata, ígérgetett volt Jolán kisasszonynak, hogy minden szelplője melle egy darab ezrest ad neki hozományba, ha ferjhez megy. Jolán kisasszony, bár ki nem allhatta a szelplőt, (furesa, pedig, ha mas lanyokon látta, örült neki), de az nap este a konzol előtt mégis megszámlalta valamennyit, a mi csak volt rajta. Szep hozománya volt: kilencvenhet darab — ezres. A gyertyák, a mikor a kisasszony ezen a szokatlan módon számlalta a pénzt, — mint nagybátyám mondja — mindnyájan ugy nevettek, hogy majd kiestek a csillárból, a mely rezgett alattuk a h-hotától.

Jutka kisasszonynak már tizenhat éves korában volt ket kéréje, de kikoszta őket az apja. Tizenhét évesen dős korában öt kéréje jött, ezeket egytől-egyig ő koszarazta ki. Tizennyolczadik éveben egyetlen egy ember sem merte megkérni, s tizenkilenczedik életévét kellett volna betöltenie, mikor egyszerre csak hire futott a csilláron, hogy a házikisasszony ferjhez megy. S valóban — beszélte nagybátyám — az nap este meggyujtották körülöttünk a csilláron a villamos köiteket, s mi, a kiknek ilyen ünnepies alkalmakkor nem kellett résztvenünk a kivilágításban, ez estén szemtől-szembe láthattuk a boldog völegényt. Nyalka, feketebajszu, szép férfi volt Ruhája tartása, modora előkelő, könnyed és választékos. Nagybátyám éppen akkor

pillantott oda, a mikor a menyasszony neki éppen nem illő mosolylyal (mert ilyenkor kisse kiálló szemfoga szinte visszataszítóvá tette az arcát) moudta a völegénynek:

— Ugy-e Sándor, nagyszerűen mulatunk majd Budapesten?

— Budapesten? — gondolta nagybátyám — s jobban szemügyre vette a völegényt. Meg kell ugyanis jegyezmem hogy nagybátyám is lakott valaha Budapesten a hol egy igen előkelő üzletben vártta, ki veszi meg? Innen került a nagykanizsai földbirtokoshoz. Épp ezert minden fővárosi ember irans különös érdeklődéssel viseltetett, mert földjéit vélte, hogy látja bennük.

Hat, a hogy jól megnézi a völegényt, egyszerre odaszól a másik gyertyának, a ki mellette állott a tartóban:

— Te, hisz' ez Gyergyai Sányi!

Őn, kedves olvasó ur, természetesen nem tudja, ki volt nagybátyámnak és egész családjunknak Gyergyai Sányi? Sányinak mondom, hosszú „á”-val, mert így hivta mindig az apja, s így hívták maguk közt azok a gyertyák is mind valamennyien, akik apjának az öreg Gyergyai Mártonnak nagykereskedésében kek, sárga, fehér papirkötegekben raktáron voltak. Gyergyai Márton tudniillik fűszer-nagykereskedő volt Budapesten, s igen sok gyertya, köztük a mi családunk is, az ő boltjában nevelkedett.

Derek ember volt az öreg, jól gondunkat viselte: csomagonkint éppen hat krajczárral drágábban adott el bennünket, mint más lelketlen kereskedők, a kik hat krajczárral olcsóbban vesztegettek el. Igaz, kedves ur, hogy meg is gazdagodott a faggyunkon, de az is

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószér.

etc. lesújtó, hatalmas, csalhatatlan kritikájára, mely összezúzza kérelh-tetlenül csalfa politikáját stb.

Hát röviden azt mondjuk: adjunk halat, hogy ebben a nehéz, s könnyen válságossá válható időben egy oly világos eszű, fényes tehetségű csodálatosan munkabíró s higgydant gondolkodó hazafiás államférfi vezeti hazánk ügyeit. Elégé sajnós, hogy a gyorsan tűnő éveket meddő szoharczczal, nem pedig hazánk belviszonyainak, helyes nemzeti politikájának és közigazdasági megerősítésének munkájával töltjük el.

SZEMLE.

A nádori méltóság. A mikor az ember obstruál, sok minden eszébe jut kacagató összevisszaságban, a mi különben nem jutna eszébe. Nem tudjuk ugyan megérteni, hogy milyen összefüggés van az indemítás, Kossuth-bankó és nádorság között: de mégis megesezt, hogy Babó Mihály, Halas érdemes képviselője, az ideiglenes költségvetés tárgyalásakor — a dolog érdeméhez persze egy szót sem szólván — egy szusz alatt követelte a Kossuth-bankók visszaváltását és a nádori méltóság betöltését. Az első kivánság naivságról nincs mit beszélni többet; a nádorság közjogi jelentőségű, szép multu intézményének ma, felelős magyar minisztérium korában, nincs meg az érezhető szüksége.

A tisztviselők fizetésjavítása. Az állami tisztviselők kongresszusi végrehajtó-bizottságának elnöksége megbízható helyről azt a tájékoztatást kapta, hogy a fizetésjavításra vonatkozó törvényjavaslat benyújtása csupán azért késik, mert a tanárok és tanítók részéről újabb megindított mozgalom következtében a pénzügyi- s a vallás- és közoktatásügyi miniszterek között szükségképpen megindított tárgyalások mindaddig végbefejezéshez nem jutottak. Remelhető azonban, hogy a fenforgó nehezségek „néhány nap alatt” eloszlatathatók lesznek s a várva-várt törvényjavaslat napvilágot lát. A javaslat mielőbbi benyújtását és gyors letárgyalását a pénzügyminiszter, illetve a kormány többször kijelentett ígéretéhez kepest mielőbb beváltani kívánja, annál inkább, mert a fizetésjavításra a folyó évben felvett három millió korona felhasználása iránt is idejében akar gondoskodni. Az állami tisztviselők tehát nyugodtan és biztosan várhatják a kormány ígéretének idejében való beváltását.

Apponyi gróf Nagyszombatban.

Nagyszombat, nov. 18.

Nagy kulturális és nemzeti fontossága van annak az akciónak, melyet gróf Apponyi Albert megkezdett s most törhetetlen erellyel folytat. A képviselőház elnöke czélul tűzte ki maga elé, hogy a magyar államságnak és a nemzeti eszmének saját hatalmas egyéniségével és tekintélyével érvényt szerez s e czélból felelős hazánk nemzetiségeket lakta s a magyarosodas terjedése szempontjából exponált területeket s

ott agitativ ténykedéssel szerez érvényt a magyar fajnak. Hogy mily óriási sulva van Apponyi egyéniségének, azt mutatja az össze megjelölt verscezi látogatása, melylyel a délyideki agitatorok által mest-rségezen feligazgatott németjeiük között, szimpatiat, sőt lelkesedést tudott kelteni a nemzeti eszme iránt. A minap folytatta akcióját ezzel a beszéddel, melyet Nagyszombatban a „Nyugatmagyarországi Közművelődési Egyesület” ünnepi közgyűlésén tartott:

A közművelődési egyesület fölhívásában abból a tételtől indult ki hogy a nemzetiiségi izgatokkal szemben az államnak és társadalomnak egymást kiegészítő közreműködésére van szükség. Voltak, a kik ebből valamint a felmerült, tünetek őszinte eseteléséből, a melyet ama fölhívás tartalmazott, az állami tényezők mostani eljárásának elítélését akarták kiolvasni. Teljesen alaptalanul. A közművelődési egyesület nem az a tér, a melyen ő (Apponyi) az állami tényezők bírálattal foglalkozik. S távol áll tőle az a historialag is nagyon teves fölfogás, mintha a nemzetiiségi bajok mai keletiek volnának, vagy lényegükben súlyosodtak volna. Bizonyos tünetek igaz rikitóbban mutatkoznak; de ez a minden téren bekövetkezett szabadabb mozgás elkerülhetetlen következménye. Ha ezt a szabadabb mozgást akarjuk — pedig akarjuk! — lehetetlen teljesen kizárniunk azt, hogy az ellenséges erők is némileg éljenek vele. Miüden fölszabadító politikának járuléka, hogy fölszabadulnak nemcsak a jók, hanem a rosszak is. (Tetszés.) De ezzel csak a szimptomák válnak láthatóbbakká, nem a baj maga súlyosabbá. Sőt könnyebb vele megbirkózni, ha napfényre kerülnek az ellenség műveletei. Nem e szimptomák egyoldalú elsimitásában vagy elfojtásában rejlik az igazi orvosság, épp oly kevéssé, mint nem gyógyítunk súlyos betegséget, ha sikerül az itt-ott támadó fekélyeket holmi hártával bevonni. Magát a betegségnél lényegét kell leküzdeni, az egész szervezetet kell egészségessé tenni, a nemzeti életben úgy, mint az egyéniben. Ehhez a radikális gyógyításhoz szükséges állam és társadalom együttes működése. (Zajos helyeslés)

Az állam minden organumának vannak e részben feladatai. A törvényhozó hatalomnak, mely hivatva van a hazafiás fölbuzdulásból eredő és eléje terjesztett óhajtasokat megfontoló bölcseséggel okos tettekkel át-szárni; a bírói és igazgatási hatalomnak, a melynek az állam- és nemzetellenes cselekvést erős kézzel el kell fojtania; a kulturális környezetnek, a mely már közvetlen összeköttetésben működik a társadalmi, első sorban az egyházi tényezőkkel. Szerinte az ország felelősséget részben a helyi központokat teli kell rakni kulturális intézményekkel: nem szükségképpen államiakkal, de szükségképpen nemzetiakkal. (Zajos tetszés.) De mindezek fölé helyezendő az az üdvösebb hatás, a melyet a magyar állami és nemzeti presztizs sértetlen föntartása és erős érvényesítése gyakorol. E nélkül kárba vész minden direkt törekvés. Meg kell óvni kifele a nemzeti jogok teljességét, a nemzeti ön-éret integritását; mert minden seb a mely ezeken esik, egy egy rész a melyen át bevonul a magyar ál-

lam és nemzet kicsinylése s végső eredményében semmibevevétele. (Helyeslés és taps.) Meg kell óvni azután befelé a magyar állam minden funkciójának tiszteletet parancsoló föltetlen tisztaságát, igazságosságát, jötekonyságát. (Zajos helyeslés.) Ezt nevezi Apponyi annak az alapos gyógykezelésnek, a mely a nedveket egészségessé a vérkeringést erőssé, s a tüntetés bajokat orvosolhatóvá teszi.

Áttérve a társadalom feladataira a nemzetiiségi kérdésben, kifejtí abbéli fölfogását, mit ért e szóval: társadalom. Egyszerűen mindazt az együttműködést amely nem állami szervezeten alapul. Az ily tág értelemben vett társadalom szervezetekből áll s az egyesek tömegéből. A szervezetek közül fontosság tekintetében ki-válnak az egyházak. Ezek buzgó közreműködésére számítaniunk kell s lehet is. A katolikus egyház ott állott a keresztény magyar állam bölcsőjénél, össze van forrva a szervezetével és történetével. A protestáns egyházak, azok is, amelyek nagyszámu idegenajku hiteket számolnak lelkiismereti szabadságukat a nemzeti szabadságért folytatott küzdelmek révén vívták ki. Zsidó vallásu honfitársaink pedig egyenjogúsításukat a magyar nemzeti eszme diadalával kapcsolatosan érték el. Mindezek a tényezők tehát történelmi emlékeikkel is, etikai küldetésükkel is kötelezve vannak a magyar nemzeti gondolat ápolására (Zajos tetszés.) És nagy vonásokban e kötelezettségnek eleget is tesznek; csak intenzivitást kérünk tőlük és minden közegüktől, mert e téren senkinek sem szabad neutrálisnak lenni: aki nincs velünk, ellenünk van. (Zajos tetszés és taps.)

De kötelessége minden egyes embernek is, szolgálataiba állni a nemzeti gondolatnak.

Minden magyar embernek valamely módon hozzá kell járulnia a nemzeti egység integritásának biztosításához. A közművelődési egyesületek éppen arra valók, hogy az egyeseknek erre az utat megjelöljék s a tőlük nyert erőt rendszeresen alkalmazzák. „Minden magyar ember” nem csupán a fajmagyart jelenti, hanem a politikai magyar nemzet minden tagját, bármi legyen az anyanyelve. A fajmagyar, aki távol a közvetlen veszedelem érintésétől, nyugodtan élvezi magyarságát, ne merítsen ebből ürügyet a tétlen közömbösségre, mert egy élő szervezetnek minden tagja kell, hogy megérezzen minden bántalmat amely a szervezet bármely részében előáll: ha nem éri akkor holt tag a szervezetben legalább is megdermedt hazafiságában. Az a nem magyarajku testvér pedig, akhez szeretettel fordulunk, legyen áthatva attól az igazságtól, hogy első sorban az ő érdekeit szolgáljuk, amidőn bensőbbé akarjuk tenni s pusztán jogiból érzelmivé fejleszteni azt a köteleket, amely őt az egységes magyar nemzethez kapcsolja. (Zajos tetszés.) Az izgatók elfordítják tőlünk szívet s meg-fosztják hazájától anélkül, hogy új hazát tudnának neki adni. ezzel ürt nyitnak lelki életében, amelyen átvonul az erkölcsi zülles minden veszedelme, folytonos duzzogásra, a sötétben való összeesküvésre, meddő önmeg-hasonlásra tanítják, a melynek nincs képzelhető megoldása. Mi pedig bele akarjuk őt vonni a nemzeti élet teljességébe, amelynek részesei voltak apai és ősapai

igaz, hogy végül mégis tönkrement. Azt hallom, töz-sden játszott es bel-bukott. Úgy kellett szegénynek! A gyertya ne bujjék ki a tartójából, mert éitörök.

Tehát, kedves ur, ez a Sányi kis korában ott szaladgált köztünk vagyis az allványaink között a boltban, s a mikor nagyobb lett — abban a korban, a melyben én a világra jöttem — akkor a penztárszékbe-ült. Aztán, a mikor elvégezte az iskolait mint hallottam, mernők lett. De akkora már nem volt semmijük.

Hogy a dologra térjek, nagybátyám megösmerte a szaloban Sányit s mivel látta, hogy ez a völegény, tüstent tudta, hogy a hazikisasszonyt most ugyancsak rászedik. Szeplős Jutka amugy sem volt valami vakító szépség s külömben is — az egész csillár veleménye szerint — kialhatatlan volt, akár a kenes gyufa: hát már ezért sem volt föltehető, hogy valaki pusztá, ön-zetlen szerelemből venné feleségül, a mikor kilenczven-hétezer forint hozományá van.

De másrészt meg a nagybátyám Sányit is úgy is-merte, hogy ez ugyan nem fog sohasem erdek nélkül házasságot kötni. Zsenge ifjukora óta pazarló természetű volt, s miután tönkrementek, — hallotta — hogy temerdek adósságot csinált Apja, a bukott kereskedő, nagy segítségére volt ebben. Száz gyertyánál világosabb volt tehát, uram, hogy Sányi tisztán csak a va-gyonáért veszi el szeplős Jutka kisasszonyt. És mivel ez a lány mindig le akarta vétetni őket a villamos csillárról, s a konyhába akarta tétetni őket, az egész csillár gyertyacsapata feszült várakozással leste a nagy pillanatot, a mikor majd megtörténik az esküvő, s utána két hétre hazaszőkik az urától a kisasszony, mert rájön, hogy Sányi nem szereti.

Nos — beszélte nagybátyám — a várva-várt esküvő elérkezett. A szalont gyönyörűen felvirágozták, hogy,

mint mondották, kellemes illat legyen a levegőben. A mit én külömben a magam részéről igazán nem értek, mert hiszen tudommal nincs kellemesebb illat a stearin-illattal. Nem igaz, kedves ur?

— Hogyne! Hogyne! — bólintottam rá vidáman kezeser is, mert arra gondoltam, hogy a foszfor is alkalmasan ilyen veleményvel van a maga szagáról.

A gyertya folytattac

Szóval nagy virágszag és cizfróság volt az egész lakásban. Delelőtt tizenegy óra mult tíz perczzel. (mert nagybátyám a tartójából éppen kilatott az ablakon át a toronyra) a mikor a fiatal pár visszaerkezett a templomból.

— Na most — gondoltuk (mondta nagybátyám) — boldog a „szép” menyasszony. De mennyivel boldogabb lehet a völegény, a ki már éri a zsebében a kilenczven-hét ezret! A vendégek a szaloban beszélgettek.

— Édes Jolán, — suttogott éppen az ifju férj Jolán ő nagyságának, a mikor ezen a delelőtt már harmad-szor, betoppán a szobába a táviratkihordó.

— Megint üdvözlő-sürgöny. — mondja Mikló, ur, a tata — A kik üdvözlő táviratot küldenek, azoknak mind estélyt adunk, Sándor, — jegyezte meg futólag Jutka, a menyasszony.

Sányi, a férj, szórakozottan bontogatta fel a távira-tokat, Volt vagy öt darab.

— „Esküveöttekre szívboel gratulalunk.”

— Aldas szerencse az ifju parnak.”

— „Fogadd ifjr noeddel egyuett legjobb szerencsekivanataimat.”

— „Oero emünnepeden mindnyajan reszt-veszuenk.”

— Sorsjegyedét mai huzason hatvan-ezer forinttal kihuztak gratulalok apad.

— Olvassa, Sándor, olvassa! — sürgette a menyasz-szony, látva, hogy Sányi ennél az utolsó táviratnál elakadt.

— Kedves vöm, — szólalt meg az após — mért nem olvasod fel az ötödiket is?

Hanem Sányi bizony csak hallgatott, es ajkát ragta. Nagybátyám, a ki éppen belelaltott a táviratba, meg-döbbenve leste a történetendöket.

Végre Jolán ő nagysága idegesen kikapta a férfi kezéből a táviratot.

— Hagyja, lelkem. — szólott rá Sányi nagyon kellet-lenül, — szóra sem érdemes. Aztán, mint a kit a hidog ráz végig, hozzátette:

— Nyertem hatvanezer forintot.

S jég hidegen szinte gyűlöletes pillantással mérve végig új feleségét, odalökött egy ötöst a távirószólgának. Szomszédom, — beszélte nagybátyám — kajánul sugta nekem, Sányira kacsintva:

— Nézd, egy csöppet sem szereti azt az asszonyt.

— Igen, — suttogta egy másik a csillár innesső fele-ről — csak is a vagyonért vette feleségül.

— És talán egy szegény lányt szeret, — tódította meg a harmadik.

— A kit most, miután nyert, elvehetett volna, — fűzte tovább a negyedik. — És boldogok lehettek volna. Mig így...

— Réttenetesen megtréfálta az Isten, — fejezte be nagybátyám, a ki, nézetem szerint, egyike volt a leg-okosabb gyertyáknak.

— Mert, nemde, — kérdezte tölem gyermekeesen az én gyertyám, ha Sányi tudta volna, hogy mialatt az oltár, vagy az anyakönyvvezető úr előtt megköti a házasságot szeplős Jutka kisasszonnyal, azalatt oda-haza a szerencse már őt is gazdaggá tette: nemde

is s an
nem le
fia. ha
kultura
állam
demok
legmag
ténetéb
nem u
nemzet
datos
között,
tetszes
Végü
desene
feuyeg
nyeke.
munka
a reme
taps és

Also
folyóir
Béla
2. Hat
temes
Gyakor
Szerke
Véd

Jegvesz
mely b
Ezen fo
sok fo
ban, n
hetjük
bíróna
ellen“
egyesü
minden
való f
ismert
kedése
illetöle
dök. I
melyne
község
elterje
tekinte
VII.,
kedvez
jesztés

erdely
napján
Alsofo

talán
volna.

—

elgon

—

en cs.

hogy.

itt Bu

egy e

elköt

költöt

mánya

asszon

rekbb

peig

reszle

krajc

valan

nyuin

külön

ujra

már

És bi

erdei

—

degen

—

szélge

—

S e

hoz?

is s amelynél egyéb történeti emléke és hagyománya nem lehet. Azt a kilátást nyitjuk számára, hogy az ő fia, ha van rá tehetsége, s ha föl akarja használni a kulturális emelkedés eszközeit, amelyeket a magyar állam bocsát minden polgárának rendelkezésére, a demokrácia szellemében fölemelkedhetik az állami élet legmagasabb polczaira, beleírhatja nevét a nemzet történetébe. (Nagy tetszés.) Ime a ketfele út, amelyet nem magyarjaink testvéreinknek megnyit egyfelől a nemzetiségi izgatok aknamunkája, másfelől a mi öntudatos nemzeti kulturmunkánk Habozhat-e a kettő között, aki megérti az egyiket is, a másikat is? (Zajos tetszés és taps.)

Végül a magyar közművelődési egyesületek működésének fontosságára utal, különösen pedig az olyan fenyegetett pontokon, amilyen Nagyszombat és környéke. A mai naptól föllandulást reméli a magyarság munkásságának a nemzeti eszme szolgálatában. Ebben a reményben nyitja meg a közgyűlést. (Perczekig tartó taps és eljenzés.)

Irodalom.

Alsófehérmegyei Tanügy. Paedagogiai havi folyóirat. Szerkesztik: Balla István és Székely Béla tanítók. II. évf. 3. sz. Tartalom: 1. Meghívó. 2. Hát az osztálygátsá? 3. Az állami tanítók II. egyetemes gyűlése. 4. Erzsébet királyné emlékezete. 5. Gyakorlati tanítás. 6. Körrendeletek. 7. Vegyesek. 8. Szerkesztői üzenetek.

Védekezés a veszettség ellen. Az emberre legveszedelmesebb betegségek egyike a veszettség, a mely ha egyszer az emberen kitört, — gyógyíthatatlan. Ezen betegség a statisztika adatai szerint az ebmarások folytán még mindig több áldozatot követel hazánkban, mint Európa többi államaiban: örömmel üdvözölhetjük tehát K. Nagy Sándor pestvidéki törvényszéki bírónak „Az ember és a kutya. Védekezés a veszettség ellen” című művecskéjét, a mely az országos állatvédő egyesület megbízásából jelent meg. Ebben a könyvben minden megvan mondva, a mit az ember a veszettséggel való fertőzés veszedelme ellen tehet és részletesen ismertette vannak benne mindazon óvó és elfojtó intézkedések, a melyek a veszettség megelőzése czéljából, illetőleg a veszettség fellepte alkalmával fogantatandók. Kivánatos volna, hogy a 4^{1/2} ivre terjedő mű — melynek ára csak 30 fillér — az ország legkisebb községeibe is eljutna, hogy így a legszélesebb körben elterjedjenek a benne foglalt üdvös tanok. Erre való tekintettel az országos állatvédő egyesület (Budapest, VII., Nefejeits-utca 14. szám) 50 példányt 10 korona kedvezményes ártan ad azoknak, a kik a könyv terjesztésére vállalkoznak.

Vegyes hírek.

— **Személyi hírek.** Dr. Bartók György, az erdélyi ev. ref. egyházkerület püspöke f. hó 21. és 22. napján városunkban tartózkodott. — Szász József Alsófehér varmegye alispánja, Budapestrol, hol több

talán visszalépett volna még az oltár elől is, ha tehetne volna.

— Biz' az lehetséges, — hagytam rá én csöndesen elgondolkodva a sors elmes szeszelvein.

— S a legjava, — vagezte rövid hallgatás után az én csacsogó gyertyám — a legjava a dolognak az lett, hogy, miként nagybátyam beszélte, Jutka öngyagsága itt Budapestben csakugyan olyan fényes hazat vitt, hogy egy év alatt elköltöttek huszezer forintot. Két év alatt elköltöttek negyvenezeret. S a harmadik év közepéig elköltöttek — oh, az ő kilencvenhetezer forint hozományából egy krajczárt sem, mert ezt a pénzt az asszony világért ki nem engedte volna venni a takarékból — hanem igenis, uram, a harmadik év közepéig elköltöttek Sányi ur nyereményének az utolsó részletet is. És most Sányi urnak újra nem volt egy krajczárja sem. Az asszony pedig saját hozományához valami ösztönszerű csökönységéből nem akart hozzányúlni. Nagyon természetes, hogy ezen végre is összekülömbözött az urával; a minek az lett a következménye, hogy egyszerre csak hazautazott Kanizsára s azóta újra ott éli világát a szeplővel. Sányi pedig — most már se pénz, se posztó — végképp hoppon maradt. És bizonyos, hogy ember még úgy meg nem bánta az érdeklázasságot, miut ő . . .

— Van még valami mondani valód? kérdeztem ridegen a lobogó gyertyától.

— Nincs, — felelte ő, nagy kedvet mutatva a beszélgetés folytatására — De . . .

— Akkor — pff! — jóéjszakát!

S elfutjam. Mi közöm nekem Sányi ur viselt dolgaihoz?

(M. Sz.)

napon át időzött. f. hó 21-en visszatért Nagyenyedre. — Török Bertalan, városunk orsz. képviselője, barátja és szerkesztőtársa dr. Magyar Károly nyugalmazottvármegyei főorvosnak házában tegnap tartott szép családi ünnepre városunkba érkezett. — Váro Ferenc, a magyarországi ev. reformátusok egyetemes konventjének ülése, mint ennek tanügyi előadója, a fővárosba utazott.

— **Kinevezés.** A király fridelehi Fritz Pál bányatanácsost, a marosújvári főbányahivatal főnökét főbányatanácsossá kinevezte.

— **Fényes nászünnepe** telt f. hó 22-én dr. Magyar Károly nyug. vm. főorvos, tak. penztári igazgató, lapunk köztiszteletben álló szerkesztő társa, kedves nejevel együtt szeretett egyetlen leányuk: Jolánka esküvője alkalmából, melyen a kedves szép leány és Bursik Béla győri Máv. mérnök, tartalékos tüzerhadnagy fogadtak egymásnak örök hűséget. A menyegző a szülői háznál folyt le s miután Szász József alispán, mint anyakönyvvezető, teljesítette a polgári összekötést, egybázilag mgos dr. Bartók György ev. ref. püspök ur. a derek család melyen tisztelt barátja adta össze az ifju párt, remek szép beszéd kíséretében, mely könnyekig hatotta meg a nászünepe. Az esküvő után pompás nászlakoma következett, melyen szebbnél szebb felköszöntőket mondtak az ifju párta, az örömszülőkre, dr. Bartók György püspökre, Szász József alispánra, a vendégekre stb. A nász-ünnepen jelen voltak a menyasszony szülőin és testvérén Ferenczen kívül, a vélegény szülői: Bursik János máv. főmérnök és neje, Sándor és Valeria gyermekekkel Budapestrol, Magyar Ágnes özv. Józsa Zsigmondné, Dobokay Lajos földmivelésügyi miniszteri tanácsos nejevel Budapestrol, Szász József alispán nejevel, Török Bertalan orsz. gyűl. képviselő nejevel, özv. Eröss Istvánné Kolozsvárról, Benedek Gábor m. árvaszéki üzők nejevel, Dósa Emma birtokosnő, Piufits Gábor máv. mérnök Győrből. Az ifju pár az esti gyors vonattal utazott el Győrbe, boldog otthonába. Szívöl kívánjuk, hogy állandó édes boldogság legyen egybefort életük osztályrésze.

— **Áthelyezések.** A m. kir. 21 ik honved ezred helyben állomásozó zászlóaljának két derek és rokonszenves tagja lett áthelyezve városunkból: Bőjthe Ödön százados N. Kanizsára és Szlábi Gáspár százados Eszékre helyeztettek át. Az új állomáshelyen munkájuk szerencsés kívánunk. Új századosok helyeztettek át Enyedre: Kiss Nagy Farkas és Onyák Miklós; mindharmukat örömmel üdvözöljük városunkban.

— **A Nagyenyedi Székely-Társaság** f. hó 19 ikén tartott összejövetelén újlag foglalkozott avval a tervvel, a melyről lapunkban már megemlekeztünk, hogy t. i. a teli idény alatt a városi iparos közönség számára ismeretterjesztő, bazafias szellemű s nemesen szorakoztató felolvasásokat akar rendezni. Mint örömmel értesülünk, ez üdvös kezdeményezés már a valósalág jutott, s a kéthetenként tartandó felolvasások sorozata meg van állapítva. Az első felolvasás nov. 30-án, vasárnap delután fog tartatni. felolvas Bodrogi János Bethlen kollegiumi tanár, tárgya: Kossuth és a magyar ipar. A felolvasás helyéről lapunk legközelebbi számában értesíteni fogjuk a közönséget addig is azonban örömet hívjuk fel a közönség figyelmet e fontos mozgalomra mely városunk hazafias társadalmának érdekeit akarja szolgálta.

— **A Nagyenyedi Iparos-Önképzőkör** ujonnan épített és csinosan berendezett helyiségeiben f. hó 22-en este 8 óratól kezdve szépen lefojt műsorral és tánczszal egybekötött hazafelavatási ünnepélyt rendezett. A mulatság lefolyásáról jövő számunkban részletesen referálunk.

— **Társas vacsora.** Kedélyes kis társas összejövetel volt e hó 20-dikán a Ket Hattyu szálloda éttermében. Az özv. Bajnovich Arthur né vezetése alatt a német és francia nyelvét gyakorló társaság meghívott tagjai gyűltek össze szép számmal vacsorára. A kitéző vacsora után a fiatalság tánczra perdült és a később éjfelutáni a legvigabb hangulatban mulatott a társaság. Táncz közben dr. Jokszman Ödön kedves hegedű játéka és éneke gyönyörködtette a társaságot. Jelen voltak a hölgyek közül: özv. Bajnovich Arthur né özv. Kovács Gyulané, Kovács Mariska és Katinka, Krizmanics Vilmosné, Mészáros Irénke, Müller Mihályné, Müller Iluska, Szaniszló Albertné, Szaniszló Joli és Mariska, Ungerpek Miklósné és Ungerpek Gizi. Az úrak közül: Bisztricsány Lajos, Cirner Ákos, Jokszman Ödön, Kovács Pál, Krizmanics Vilmos, Magyar Ferencz, Miazovszky Géza, Müller Zoltán, Nagy Pál, Reinhart László, Sebesi János Miklós, Ungerpek Miklós. Mint értesülünk a társaság minden hónapban ismételni fogja e kedélyes összejöveteleket.

— **Ingyenes diszmfű-ajándék.** Aki e címet elolvassa, akaratlanul is Amerikára, a képtelenségek házójára gondol. Pedig ezuttal sokkal közelebből, Buda-

pestről, két szárnyra e hir. A Pesti Napló. Magyarországnak e legregibb partoktól és klikkektől teljesen független, szabadelvű és szókimondó napilapja, lepi meg vele karácsonyra olvasóit ajándékol advan — teljesen ingyen — a gyönyörű kötetű, remek illusztrációkkal díszített Zichy Mihály Albumot. E valóban értékes és nagy irodalmi becsesél bíró művet — melynek az Athenaeum kiadásában megjelent eredetije 90 koronába kerül — a Pesti Napló új kvárt kiadásában karácsonyi ajándékol megkapja a Pesti Napló minden allandó előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fel, negyedév vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság könyvnyomdájában

Előleges jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a közelgő ünnepekre ajándék könyveken és levélpapírokon kívül **diszmfűárak** és **válogatott gyermekjátékok** is érkeztek **finomabb kiviteiben.**

Kérem a t. vevőközönséget, mielőtt szükségletét bárhol is beszerezné, ne mulassza el azok megtekintését üzletemben.

B. pártfogását kérve.

tisztelettel

Földes Ede.

501—1902. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszéknek 1902. évi 5464 számú végzése következtében Müller Mihály ügyvéd által képviselt a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár javára marosújvári László József és neje ellen 840 kor. s jár. erejéig 1902. évi július hó 27-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1460 koronára becsült következő ingóságok, u. m. különböző finom hábituorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság 1902. évi V. 248/2 számú végzése folytán 840 korona tőkekövetelés, ennek 1899. évi május hó 5. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 52 kor. 40 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Marosújvárt végrehajtást szenvedő lakásán leendő ezközlésére 1902. évi november hó 28-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérnek szükség esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elarverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Marosújvárt, 1902. évi november hó 10. napján

Dergán János,

554 1-1

kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

A vezetésem alatt álló kir. orsz. fegyintézet élelmezésénél a jövő 1903. évben összegyűlendő moslek és kenyérháj értékesítése czéljából a **folyó év december hó 10-én délelőt 10 órakor** a fegyintézet hivatalos helyiségében nyilvános árverés fog tartatni.

Bánatpénzül 40 korona teendő le.

Bővebb felvilágosítást árverezni szándékozók az intézet igazgatóságánál nyerhetnek.

Kir. orsz. fegyintézeti igazgatóság.

Nagyenyeden, 1902. évi november hó 20-án.

Uray,

igazgató.

556 1-1

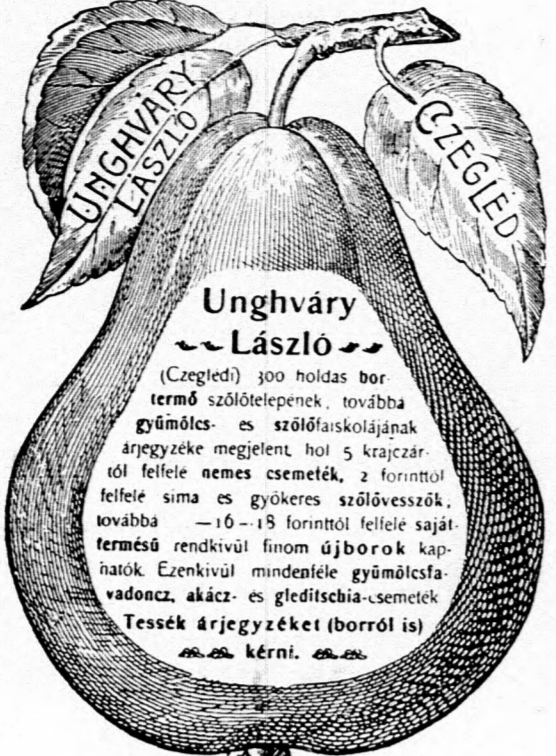
KIS HIRDETÉSEK.

Mind n hirdetés 10 szög 40 fillér, azon tul minden szó 4 fillér. A hirdetés bélyegdíjmentes. Levélbeli tudakozódásra szivesen válaszolunk, ha postabélyeg mellékelteik. Hirdetéseket a kiadóhivatal vesz fel.

Egy egész új mahagoni utánzott **ebédlőasztal**, egy csinos **női íróasztal**, továbbá egy jó karban levő **ruhaszekrény**, helyszüke miatt, olcsó árban eladó. Megtekinthető Magyar-utca 57.

Valódi torontáli szerb szönyegek eladók. Bethlen-utca 13. földszint

Zongora és hegedű órát ad leánygyermeknek részére jutányos áron Botschner Jánosné, Tót-utca 7 szám.

Ungváry László
(Czegledi) 300 holdas bor-
termő szőlőtelepének, továbbá
gyümölcs- és szőlőiskolájának
anyaggyűjteményeinek hol 5 krajczár-
tól fellele nemis csemeték, 2 forinttól
fellele sima és gyökeres szőlővesszők,
továbbá —16—18 forinttól fellele saját
termésű rendkívül finom újborkap-
natok. Ezenkívül mindenféle gyümölcsfa-
vadoncz, akác- és gleditschia-csemeték
Tessék árjegyzéket (borról is)
kérni.

487 6—12

483 8—14

Grácsi lodent világhírű különlegességet alóírt
ezég a kereskedelembe hozza. Ez egy
hamisítatlan tiszta gyapjuból készült, csak-
nem elviselhetetlen és uraknak és hölgyek-
nek elegáns ruhaanyag. — „HOCH-
LANTSCH” hölgyeknek. 40 színbén
140 cm. széles, métere csak 3 kor. 16 fillér — „STYRIA”
uraknak, minden színbén 140 cm. széles, méter csak 7 kor. 50 fillér.
Mintak ingyen küldetnek. 20 kor. megrendelések bérmentve küldetnek.

Erstes Grazer Kaufhaus in Graz.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és
európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított áron.
Oltványok erre go—100 frt. Mindenki a legkiválóbb bor- és csemegefajok-
ból, fajtáiban, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg-
nem felelne, úgy az oda- és visszazállítási költséget, valamint a megrendelő
által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki
ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből
oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül esztétikus kiadással, melyen
nemhogy ember, de somfélé is állhat, meg az apró nyulak sem bántolhatnak
át, úgy hogy a bekerített részek teljesen kulccsal zárhatók. Minden ren-
deléshez rajzokkal ellátott útmutató és kezelési utasítás mellékeltek.
Bővebb tájékozást végezt szíves írnymomat díjazt árjegyzékek ingyen és
bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésem kívül
egy oly könyvve —ap ezzel, ki címzett egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen
az a ház vagy család, a hol annak tartalmát használni ne tudtanak, városom,
falum, postán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak
is érdekesen áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos
oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Díocsemeték. Kéteves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva,
ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi
időben rendkívül elterjedt.

Cím: „Ermelleki Első Szőlőoltvány-Telep”
Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

A selmeczbányai czipőgyár
legjobbnek elismert **téli czipői**
353 1—5

bevásárlásra ajánlja
Budapesti raktár.it:

Főüzlet:
VII., Károly-körút 19. sz.
Király-utca sarkán.
Fióküzletek:
VI., Kecskeméti-utca 8.
VII., Kerepesi út 32.
VIII. ker.
József-körút 73

Árak:

Férfi czipők:	Női czipők
Jó és olesó fajta, ezugos frt 3.50	Jó és olesó fajta, ezugos frt 3.50
Jó és olesó fajta, fűzős " 4.—	Jó és olesó fajta, fűzős " 3.50
a legjobb fajta, dupla talpu, téli béle-sel, fűzős vagy ezugos " 5.—	a legjobb fajta fűzős v. gombos téli béle-sel " 4.—
Vízmentes orosz lakk, téli béle-sel, dupla talpu ezugos vagy hegy-mászó " 5.50	Vízmentes orosz lakk, fűzős vagy gombos, téli béle-sel " 4.50
posztó beté-es orosz lakk, vízmentes " 5.50	Posztó orosz lakk dupla-talpu " 4.—
lakk fűzős, elegáns " 5.50	lakk fűzős vagy gombos " 4.—
amerikai boxbőr, ezugos v fűzős, téli béle-sel " 5.50	Amerikai boxbőr, fűzős v. gombos téli béle-sel " 4.50
Valódi Chevreaux min-den kivételben " 6.—	Chevreaux minden ki-vételben " 5.—

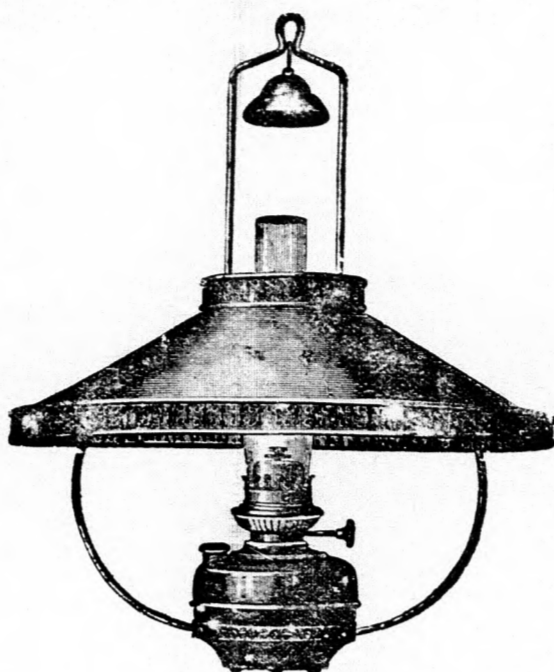
Óriási nagy választék gyermek-czipőkben a legolcsóbb árak mellett. Vidéki rendelések a főüzlet útján pontosan eszközöltetnek. Meg nem felelő árak készséggel kicseréltetnek.

Epilepsia.

A ki nyavalytórésben, görsőben és ideges bántalmakban szenved, kérjen prospektust, a melylyel ingyen szolgál és bérmentve a Schwaben gyógyszertár Frankfurt a. M.-ban.

A bünbe esés

valamint az összes biblia történetek a világ teremtésétől a mai napig be foglaltatnak a most megjelent **Verses Szentírásban.** Ára — 2176 oldal négy kötetben — 9 korona 60 fillér. Megrendelhető a **Verses Szentírás** kiadóhivatalában Egerben (Hevesmegye) — Ugyanaz egy kötetben 10 kor. 40 fillért kapható. 335 8—30

Értesítés.

Tisztelettel értesíteni óhajtom úgy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemű vevőközönseget, miszerint a főtéren, apósom **Lázár Adolf** dohány-nagyítószedje mellett 2 év óta fennálló

üveg-, porcellán- és lámpaáru-üzletemet

a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg dúsan meg-nagyobítottam.

Tekintettel arra, hogy áruimat csakis elsőrangú czegektől szereztem be, azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy t. n. é. vevőközönseget **mélyen leszállított, szabott árak** mellett kiszolgálhatom.

Mivel tabla-üvegekben nagy raktárt tartok, elvállalok mindennemű kisebb-nagyobb épületek üvegezését a lehető legjutányosabb árak mellett.

Elvállalok továbbá tükrök, képek bekeretezését szintén nagyon jutányos árak mellett és kezeskedem azoknak tartós és csinos kiviteléről.

Üveg-, porcellán- és lámpaáruim versenyképes áraival arra törekszem, hogy a t. vevőközönseget nagyrabecsült bizalmát, mint eddig, úgy ezután is magamnak továbbra is biztosítsam.

A midőn e helyütt a **karácsonyi és újévi ünnepekre megrendelt kiváló ajándék-tárgyak** dús választékát a n. é. közönseget meglepetésére ajánlom, kérem továbbra igen becses pártfogásukat és maradok

illő tisztelettel

Komjászeghy Lajos.

557 1—*

Napról-napra miudinkább
jótéteménynek
és szükségletnek bizonyul
minden családban a

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé
használata.

Gondos háziasszony ne késlekedjek tovább ezt a jóízű és egészséges kávé italt bevezetni.

Tisztább pótkávé nem létezik, és nincsen jobb pótlás a babkávé helyebe, a hol ez orvosilag tiltott.

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé csakis a »Kneipp páter« védjegyű eredeti csomagokban valódi. Nyitva mérlegelt, vagy másképen csomagolt maláta kávé soha sem

Kathreiner.

Elő
h-lyben
tízszert
Fél éve
Nagyed
Egyes sz
Nyilt
(T. B
tisztvis
leti tag
tehát ne
Mert így
felelős e
válságos
tosítant,
mas, de
sig oko
kifejezoj
jelzője k
csakis ug
olyan fei
gárok va
megbiza
A köze
Fekvé v
Nepeseg
nyek is,
az által
Szükségü
de nem
Szükségü
járda es
es terek
egyenlité
a hol szit
nek tarti
Szentkura
ezen nagy
ki az ind
által a pi
vásárterre
alkalmas
ható legy
nem rend
Rekken
tyel lass
állomásra.
tott, ked
pedig sze
oly jól n
vidékre a
czelja ne
déli gond
los uton j
kell gond
szállit. G
előre kites
Hogyan t
egykedvűs
tatasa ele
Utáská
kerültem
tem fel,
mely Ujfa
itt van e
be. az sziv
mert Bacs
menet alij
gatva var
örökkeval
s bel-pett
szikar emb
tisztességt
Hallotta
szülők es
szekerem
Elfogadta
borral.